

РЕШЕНИЕ

№ 7186

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9313** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Супенго Глоди, гражданин на ДР К., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 12597/21.8.2023 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена, на основание чл. 70, ал. 1 ЗУБ, като явно неоснователна, молбата ѝ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно. Административният орган не е изяснил фактическата обстановка и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Заявила е добросъвестно пред административния орган обстоятелствата, поради които е напуснал К., но те не са възприети правилно. Подробно е описал личните причини, които са породили опасения за сигурността – има опасения за преследване поради етническия произход. Необосновано е прието, че насилията са криминални. Налице е нарушение на основни човешки права. Налице са предпоставки и за хуманитарен статут. В К. няма демократичен ред и спазване на човешките права. В този смисъл Резолюцията на Европейския парламент относно положението в Демократична република К.. /2017/2703/.

Ответникът Председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет моли да се отхвърли жалбата и да се потвърди оспореното решение. Счита, че правилно административният орган е приел, ме не са налице предпоставките на чл. 8

и чл. 9 ЗУБ. Правилно е приложен материалният закон. Не са допуснати съществени процесуални нарушения.

СГП не взе становище по молбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

С молба от 16.11.2022 г., подадена от жалбоподателя, е поискано предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят е посочил, че е роден на 4.6.2011 г. в [населено място], ДР К., гражданин е на посочената държава, по народност - конгоанец, католик, семейно положение -неженен. Личните данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Видно от протокол за проведено интервю от 30.3.2023 г. жалбоподателят е посочил, че е напуснал страната по произход легално, на 7.2.2021 г. със студенска виза за К.. След това с фалшива унгарска лична карта стигнал до Летище С., като преди това минал през Турция. В РБългария властите се усъмнили и го арестували. Твърди, че визата му в К. била за 4 г.

Чужденецът твърди, че принадлежи към етноса гуанди, от провинция Н. Б., но никога не е имал проблеми заради това. Не е имал проблеми и заради това, че е християнин. Завършил е училище с химия и биология. Никога не е имал проблеми с армията или полицията на ДР К..

Мотивира молбата си за международна закрила с това, че той и дядо му членували в PPRD – демократична партия за възстановяване на предишния президент Ж. К. Кабанге. Членувал там от 16.5.2016 г. до 2018 г. когато бил заместник секретар в младежката партия и когато избрали нов президент. Твърди, че проблемите започнали от лице на име Р. Руама – агент на службите за сигурност.Твърди, че на 1.2.2020 г. дядо му бил отровен и след 5 дни починал. Но 30.3.2020 г. бил заплашен от непознати лица чрез СМС, а на 4.6.2020 г.е бил атакуван в кампания на негови приятели от две непознати лица, които искали да ги убият. Но единият от тях си изпуснал пистолета и те успели да влязат в ресторанта, а лицата, които ги нападнали не успели да влязат заради охраната. На 25.7.2020 г. един от тези негови приятели на име М. Болебе бил отвлечен и два дни след това било намерено тялото му. Според жалбоподателя Р. бил отровил дядо му, както и е отвлякъл приятеля му.

Също така сочи, че когато през октомври 2020 г. се преместил да живее при леля си. На 3.1.2021 г. криминални типове влезли в дома му и оттам взели неговият компютър, флашки и цялата електроника. Тези лица искали да изземат и имотите на дядо му, но той бил против, защото дядо му и леля му го финансирали. Майка му и баща му са починали, а сестра му и леля му живеят в ДР К..

С оспореното в настоящото производство решение, издадено от председателя на ДАБ, процесната молба е приета за неоснователна. Административният орган е изложил мотиви, че спрямо жалбоподателя не са налице предпоставките за предоставяне стаут на бежанец, поради което следва да се приеме, че той е мигрант. Не е бил преследван, спрямо него лично не е оказвано насилие.

По отношение на искането за предоставяне на хуманитарен статут. Направен е извод, че не се установява наличие на сериозни основания за това – не съществува опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в

закона писмена форма.

При постановяването му ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е явно неоснователна. Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Видно от интервюто, жалбоподателят е посочил, че лично той не е имал проблеми с властите в държавата по произход; не е имал проблеми заради религията, нито никакви други проблеми. Посочените от него в интервюто и описани по-горе обстоятелства, взети в тяхната съвкупност, не могат да доведат до извода, че са налице предпоставки за предоставяне на статут. Действително, жалбоподателят излага твърдения, че е имало по отношение на него проблеми с властите. Но същевременно твърди, че е напуснал страната легално, със студентска виза, за да учи фармация в К.. В ДР К. е учил именно биология и химия. Т.е. е бил налице траен интерес към тези науки и съответно – желание за професионално развитие, за което е бил финансиран от роднините си и за което никой не му е пречил. Напуснал е страната легално, със студентска виза за 4 г. и с валиден паспорт.

По отношение на членуването му в политическа партия. Дори и да се приеме за достоверно това твърдение, не може да се направи извод, че жалбоподателят е бил преследван именно заради членуването си в тази партия. Твърдението за преследване от тайните служби, които изпуснали пистолета и после не са го преследвали поради това, че се е скрил в ресторант с охрана звучат неправдоподобно. Ако тези лица са били от тайните служби, те се предполага, че са били професионалисти, подготвени са за това и изпускането на пистолета не би било пречка да осъществят намеренията си, ако са имали сериозни такива. Скриването в ресторанта – също.

Предвид така изложеното съдът намира, че следва да се направи извод, че твърденията на оспорвания пред съответното длъжностно лице в ДАБ не съдържат данни за осъществено спрямо него конкретно преследване от страна на официалните власти в родината му, нито за оказване на конкретен контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че не може да се направи извод, че жалбоподателят търси закрила именно поради осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ - поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, което преследване да стои в причинна връзка с напускането на страната по произход.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Чл.9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или

не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Видно от представената по делото справка № ЦУ-840/16.6.2023 г. се установява, че цяло обстановката в страната е спокойна, с изключение на източните провинции. Съгласно тази справка въоръжените сили на К. провеждат активно операции срещу различни неаконни групировки – в източните провинции И., Северно К. и Южно К.. Положението със сигурността в първите две провинции е такова, че боевете между армията и въоръжените групировки довеждат до вътрешно разселване.

Насилие съществува и в провинциите М., К., К. С. и Т.. Мисията на ООН за стабилизиране действа в централните и източните части на страната от 1999 г. насам. Ситуацията със сигурността в източните части остава нестабилна и присъстващите там въоръжени групи и наличието на междуобщностно насилие могат да повлияят на политическата ситуация, на сигурността и хуманитарната ситуация. Съобщава се за нападения в източната част от въоръжени групировки.

При изследване на териториалния обхват и степента на насилието в К., видно от представената по делото справка следва да се направи извод, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки наличието на спорадични и отделни териториални инциденти, обстановката не достига до границите на въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Налице е възможност за вътрешно разселване. Следва да се посочи, че жалбоподателят е живял в столицата К., за която не се съобщават наличие на описаните предпоставки.

Не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в“ от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Следователно, от доказателствата по делото не може да се направи извод, че са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в Република България. Личните, респ. - икономическите мотиви на жалбоподателя да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган. Налице са предпоставките на чл. 13, ал. 1, т. 1 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е явно неоснователна.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, съобразно фактите от личната му история и въпроса относно сигурността в страната по произход. Следователно не са налице отменителни

основания по чл.146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Супенго Глоди, гражданин на ДР К., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 12597/21.8.2023 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението за изготвянето му.

СЪДИЯ: